

شبهه‌شناسی
گفتمان‌سازی
ویاسخ‌گویی
روزهای حماسه
دفاع مقدس
ویژه‌نامه
چندرسانه‌ای
ماهنامه شبهات

شبهه‌ها

۱۰۷

شبهه:

مگر برای نجات معیشت مردم و جلوگیری از تلفات بیشتر، بازگشت به دیپلماسی و مذاکره با آمریکا، از مقاومت هزینه‌ساز و بی‌نتیجه بهتر نیست؟

هزینه‌سازش بیشتر است

چهاردهه، تجربه‌ی فعالیت بین‌المللی به‌ما نشان می‌دهد که هزینه‌ی تسلیم در برابر قدرتهای زورگو بمبراتب بیشتر از هزینه‌ی ایستادگی در مقابل آنها است؛ تسلیم شدن ملتها را بیچاره می‌کند؛ راه‌های پیشرفت آنها را به معنای واقعی کلمه مسدود می‌کند؛ آنها را از ارزشهای انسانی دور می‌کند.

هزینه‌انقلاب اسلامی
۱۳۹۶/۵/۱۲

نوع مواجهه آمریکا با ملت تسلیم شده اینگونه نیست و بی‌شک مقاومت تنها مسیر عزت و آقایی ملت ماست؛ مقاومت هزینه دارد، اما هزینه‌اش کمتر از بهای ذلت است؛ ذلتی که کشورهای تسلیم‌شده منطقه جز فقر، تجزیه و نکبت از آن ندیده‌اند. آمریکا از صلح شرافتمندانه‌ایابی ندارد، اما شرط چنین صلحی، بازدارندگی ناشی از مقاومت است؛ نه عقب‌نشینی پیش‌دستانه. کسانی که می‌پندارند با کنار گذاشتن موشک‌ها و دست‌کشیدن از آرمان‌ها، می‌توانند سفره مردم را پر کنند، یا تاریخ نمی‌دانند یا حقیقت را وارونه می‌بینند. ملت ایران، با الهام از عاشورا، هرگز میان عزت و معیشت یکی را انتخاب نمی‌کند، چرا که عزت، خود شرط بقای معیشت است. پس مقاومت، نه بی‌نتیجه، که تنها راه رسیدن به صلحی پایدار و شرافتمندانه است؛ صلحی که در سایه اقتدار، نه در پرتو تسلیم، معنا می‌یابد. به امید روزی که همه نهادها، به جای صلح ذلیلانه، بر مقاومت سربلند ملت ایران لبیک گویند و آتش جنگ را با عزت، نه با ذلت، خاموش سازند. پاسخ به این شبهه، در شعر جاودان قیصر امین‌پور نهفته است: «ما برای استقرار صلح جنگ می‌کنیم / و شما برای استمرار جنگ صلح را پیشنهاد می‌کنید.»

حال آنکه آن حضرت و پیامبر (ص) هرگز در برابر ظالمان سرخم نکردند. استناد وارونه به رفتار امام مجتبی (ع) و نامه به رهبر شهید، رهبر جدید را به تسلیم فرا می‌خواند و با سوءاستفاده از نوع کنش و واکنش ائمه اطهار (ع)، خونخواهی ملت را نکوهش می‌کند، غافل از اینکه امام حسن (ع) از قاتل پدر انتقام گرفت و مختار با حمایت ضمنی امام سجاد (ع) به خونخواهی قاتلان امام حسین (ع) اقدام کرد و همواره مشمول دعای اهل بیت (ع) بود و دل بازماندگان قیام عاشورا را تسلی داد. نسبت دادن جنایات آمریکا به نتانیاهو نیز نه ساده‌لوحانه که غلطی استراتژیک است، زیرا اسرائیل پادگان نظامی آمریکا است و تفکیک این دو، پنداری ابلهانه است.

در همین راستا، بیانیه نویسان حامی او مستقر در قم، از دیپلماسی بدون پشتوانه دفاع کرده و گفت‌وگو را تنها راه تأمین امنیت معرفی می‌کنند. این بیانیه، با نادیده گرفتن ماهیت جنگ طلبانه دشمن، از مسئولان می‌خواهد پیش از هر تصمیم نظامی، تصویر مادر گرسنه، کارگر بی‌کار و دانش‌آموز بی‌کتاب را پیش چشم داشته باشند. یا کمال تعجب باید از ایشان پرسید که آیا با تسلیم در برابر اراده آمریکا همه این سیاه‌نمایی‌ها رخ بر می‌بندد و حیات اقتصادی و رفاه برای ایرانیان به ارمغان خواهد آمد! تجربه و

شهید ارائه نمی‌دهد، اما در لایه‌ی ابهام‌گویی، تلویحا به سمت تسلیم بی‌قید و شرط راهنمایی می‌کند. او از تفاهمنامه‌ای دفاع می‌کند که با همه کاستی‌ها، اکنون خود آمریکا رسماً آن را پایان‌یافته اعلام کرده و جنگ جنایتکارانه را از سرگرفته است، اصرار بر احیای آن جز کُفهمی و ذلت‌پذیری در برابر دشمنی که هرگز به عهد خود وفا نکرده، نیست. رئیس دولت اصلاحات با تکیه بر کلیدواژه‌های مبهمی چون «پیمایش‌های علمی»، می‌کوشد سخنان خود را مطابق با خواست مردم نشان دهد، حال آنکه واقعیت مشهود در رفتار و بیان ملت مبعوث و آیین تشییع باشکوه رهبر شهید، جز مقاومت، شجاعانه و عزتمندانه در برابر دشمن و انتقام از قاتلان نبوده است. او جنایات آمریکا و اسرائیل را فروکاهیده و خشم مقدس مردم در خونخواهی از ترامپ و نتانیاهو را «شعار» نامیده و خواستار چشم‌پوشی از انتقام شده است. همچنین با دوقطبی‌سازی معیشت و مقاومت، می‌کوشد ایستادگی را در مقابل آسایش مردم قرار دهد، در حالی که تجربه ملت‌ها نشان داده آسایش و پیشرفت جز در سایه امنیت و استقلال میسر نیست و مشکلات امروز ریشه در سوءمدیریت‌های داخلی دارد، نه مقاومت در برابر دشمن. او صلح با دشمنان را از مرام امام حسین (ع) دانسته و شور حسینی را انکار می‌کند،

از شگفتی‌های سیاست‌ورزی در ایران عزیز ما آن است که سیاستمداران ناکام و ناتوان گذشته، که به‌طور طبیعی همواره باید پاسخگوی خسارت‌های دوران مسئولیت خود و زیان‌هایی که از طریق توصیه‌ها و حمایت‌های آنان از دولت‌ها و افراد منتسب به آنان به کشور و ملت وارده شده، باشند، از ضعف حافظه تاریخی بخش‌هایی از مردم سوءاستفاده کرده و بدون اذعان به نقش و سهم خود در مشکلات و نابسامانی‌ها و پوزش از ملت، هرازگاهی سر از جیب ناآگاهی درآورده و از موضع ناصح دلسوز و فاقد هرگونه مسئولیت قانونی، نسخه‌های ذلت‌طلبانه و ضدمیهنی می‌پیچند. در تازه‌ترین نمونه، سخنان پرتناقض و ضد میهنی رئیس دولت اصلاحات در جمع نزدیکان، و نیز بیانیه برخی در حمایت از او، بار دیگر این شبهه را مطرح ساخته‌اند که «مگر برای نجات معیشت مردم و جلوگیری از تلفات بیشتر، بازگشت به دیپلماسی و مذاکره با آمریکا، از مقاومت هزینه‌ساز و بی‌نتیجه بهتر نیست؟» پاسخی که در برابر این پرسش جانب‌دارانه و سطحی داده می‌شود، ریشه در درک نادرست از ماهیت دشمن و نسبت عزت با معیشت دارد.

سخنان رئیس دولت اصلاحات، سرشار از ابهام و کلی‌گویی است و هیچ موضع‌روشنی درباره جنگ جاری، مذاکره با آمریکا و شهادت رهبر

